

Дві дівчини. За рік вони стали популярними співачками. Шанувальники напам'ять знають усі тексти їхніх пісень. Завдяки своїм незвичним голосам та дорогим відеокліпам вони здобули право називатися гуртом номер один на вітчизняній естраді. І це тільки початок. Гості нашого випуску — дівчата з дуету «НеАнгели».

— Ще не так давно в пресі про вас можна було прочитати досить суперечливу інформацію: бійки з деякими артистами, неприємності в нічному клубі «Арена» — це що: особливості професії чи підтвердження образу «НеАнгелів»?

Слава: Ні те, ні інше. Адже ми чинимо так, як хочемо, як вважаємо за потрібне. Назва гурту особливо не позначається на нашій поведінці. Хоча, мабуть, своїми вчинками ми справді її підтверджуємо. Можливо, іноді трохи виходимо за рамки. Але коли ти не завжди розумієш, що робиш, то і не завжди бачиш ті рамки...

Віка: Але поки що наші витівки не зіпсували репутації дуету. На щастя, шанувальники не лише сприймають нас такими, якими ми є, а й люблять нас за усі наші пустощі, бо інакшими своїх улюблених співачок просто не уявляють. Це чудово!

— Усі проекти, за які б не брався продюсерський центр «matamusic» та, зокрема, Юрій Нікітін, швидко піднімаються зірковими сходами. Серед відомих постатей — Ірина Білик, Андрій Данилко, популярним став гурт «Авіатор»... Поділіться секретом успіху: як саме ви потрапили до цього проекту?

Слава: Випадково. Юра проводив кастинг, добирив дівчат. Проте ми зі Славою цього кастингу не проходили. З Нікітином познайомилися теж випадково. Причому він планував, що в проєкті братимуть участь три учасниці. Та зустріли мене й Віку, припинив пошук дівчат.

Віка: Як згодом розповів Юра, ми зі Славою дуже гармонійно поєдналися за зовнішністю, характерами та вокальними даними. Дві яскраві особистості. Щоправда, спочатку у Юри склалося про нас хибне враження. Нашому, на той момент майбутньому, продюсеру здалося, що ми зі Славою — двоє чарівних дівчат, які заслуговують на сценічну назву «Ангели». Проте поспілкувавшись з нами ближче, він змінив свою думку: додався префікс «не».

— До проєкту ви були знайомі одна з одною?

«НеАнгели»:

«Пафосний старт у нас відбувся, попереду ще цікавіше продовження!»

«НеАнгели»: Жили в різних містах, займалися різними справами. Познайомив нас Юра.

— З вищесказаного напрошується цілком логічне запитання: поза сценою ви підтримуєте дружні стусунки, чи у кожній з вас своє особисте життя?

Слава: «Поза сценою» — такого в нас практично немає. Концерти, репетиції, відеозйомки, фотосесії... — все це не банальний словесний набір будь-якого артиста, а виснажлива робота, від якої залежить популярність. Тож з Вікою ми іноді можемо разом проводити 24 години на добу.

Віка: Звісно, у кожній з нас своє життя, свої інтереси. Але наразі вони тісно переплітаються завдяки роботі, а поза сценою ми, звісно, спілкуємося та товаришуємо, навіть разом їздимо відпочивати.

— Перший альбом здобув шалену популярність. Нікого не зміг залишити байдужим незвичний тембр голосу, цікаві відеороботи та яскрава зовнішність. Пафосний старт відбувся, що плануєте далі?

«НеАнгели»: Пафосне продовження... слідкуйте — це буде цікаво...

— Подейкують, нібито замість вас співають інші люди, нетрадиційної орієнтації. Проясніть, будь ласка, як все відбувається насправді?

Віка: Коли наша дебютна пісня з'явилася на радіостанціях, то справді поширились чутки, що це співають трансвестити. Голоси в нас дещо чоловічі, з низькими тембрами, а тексти

З продюсером Юрієм Нікітином.

— жіночі. Проте після виходу дебютного кліпу ці чутки розвіялися.

Слава: Також дехто ставив під сумнів і наші вокальні дані, вважаючи, що співати ми не вміємо, лише роти відкриваємо. Проте всі, хто був на наших концертах, міг переконатися, що співаємо ми самі! Це наші голоси.

— Продюсер вашого проєкту Юрій Нікітін якось сказав, що на українській естраді немає професійного дівочого поп-колективу. І саме це наштовхнуло на ідею його створення. Як ви гадаєте, в чому ваш основний плюс?

Віка: Насамперед це голоси — таких в українському шоу-бізнесі немає. Щоправда, шукаючи дівчат для проєкту, Юра не думав, що

знайде нас з таким вокалом. Свій проєкт він хотів виокремити з-поміж інших якістю — хітовими піснями, дорогими кліпами, яскравими, незабутніми концертами та харизматичними дівчатами.

Слава: Сподіваємося, дует «НеАнгели» зміг реалізувати його бажання. Принаймні, ми дуже стараємося.

— Визначте трьома словами характер вашого гурту?

«НеАнгели»: Трьома?! Це неможливо. Характер нашого колективу дуже мінливий...

— Як музику ви слухали до того, як почали виступати професійно?

Віка: Музика завжди відповідає моему настрою. Когось конкретно виокремити не можу.

Слава: Так само, як і світогляд, музичні смаки постійно змінюються. До «НеАнгелів» слухала різноманітну музику, і зараз намагаюся не заціклюватися на одному.

— З вашими б зовнішніми даними — в

модельний бізнес... Не думали над цим?

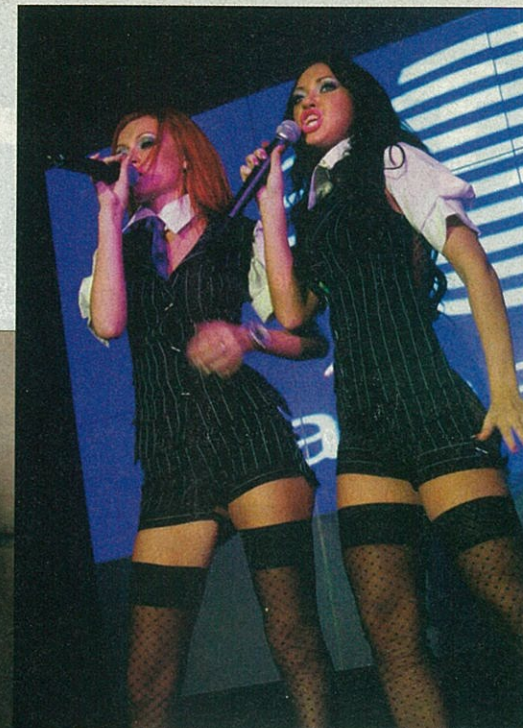
«НеАнгели»: Та ні — зйомок та фотосесій нам і так не бракує.

— У вашому житті є якась мета, окрім естрадної творчості?

Слава: Так, на досягнутому не варто зупинятися. Те, що наші кліпи частіше, ніж інші виконавців, транслюють по телебаченню, ще нічого не означає. Хоча без зайвої скромності можемо сказати, що вже зайняли непогані позиції на українській сцені, але нам ще є чого прагнути. Окрім «золотого», хочеться згодом отримати «платиновий» диск, хочеться зібрати Палац спорту, хочеться поїхати в тур Україною і дуже хочеться здобути популярність за її межами. У нас вже було кілька концертів у Москві, також запрошували виступити у Нью-Йорку. Сподіваємося, що з часом кількість «інтернаціональних» пропозицій значно зросте.

— Скажіть, що може вивести вас з рівноваги? Як ви у гніві?

Віка: Ми дуже рідко гніваємося. Зараз і не пригадаю, що останнє мене розгнівило. Однак

ми часто капризуємо. Наприклад, якщо мені не подобається мій костюм, то я швидше вийду на сцену голою, аніж одягну його.

— А вам цікаво, що про гурт пишуть у ЗМІ?

Слава: Звісно! Це підіймає настрій. Особливо, коли журналісти починають фантазувати. Якось у пресі писали, що на одному з концертів у гримерці ми побилися з Ольгою Горбачовою. Справді, ми — «НеАнгели», і з Олею ненайкращі подруги, але бійки ніякої не було. Хоча знову ж таки — читати таке про себе дуже кумедно.

— Можете згадати найбезглуздішу опубліковану брехню.

«НеАнгели»: Мабуть, найбезглуздіша ще попереду...

— А як складається нині ваше особисте життя? У вас є лицар, який надихає?

Віка: Лицар, який нас надихає, — це Юрій Нікітін. Але з ним нас пов'язують близькі, тісні... професійні стосунки. А от своє особисте життя афішувати не хочеться.

— А як ставитесь до лицарів у погонах? Можливо, у вас виникали цікаві, а, може, і якісь смішні випадки, пов'язані з міліцією?

Слава: Нещодавно ми зверталися за послугами до правоохоронних органів. У Донецьку на наших музикантів (коли ті купували нам морозиво) намагався напасти якийсь тип з пістолетом. Проте наші хлопці не з боязких! Не злякалися, а за лічені секунди скрутили негідника та викликали міліцію. Ми й досі вдячні долі й тим правоохоронцям, які швидко прибули на місце пригоди. Тож саме тому ніхто не постраждав.

— Чого б ви хотіли побажати нашим читачам?

«НеАнгели»: Спочатку кажіть, а потім думайте, спочатку робіть, а потім аналізуйте. Живіть для свого задоволення і любіть себе.

Бесіду вела Юлія РАДУЛ.